

Бугун Алишер Навоий таваллуд топган кун

БҮЮК МУРАББИЙ

Алишер Навоий халқимизнинг онги ва тафаккури, бадий маданияти тарихида бутун бир даврни ташкил этадиган буюк шахс, миллий адабиётимизнинг тенгиси намояндаси, миллатимизнинг фурури, шаъну шарафини дунёга тароннум қилган ўлмас сўз санъаткоридир.

Ислом КАРИМОВ

Xазрат Алишер Навоий ўзининг бетакорр фазаллари, буюк «Хамса»си билан ўз даврида жуда катта шон-шукрат қозонган эди.

Улуғ шоир умр сўнгига аводларга айтадиган панд-насихатларини, дил дардларини, қалб ҳайкирларини, ҳаёт сабокларини жамалаб, ўзининг «Махбуб ул-кулуб» асарини яратди.

«Махбуб ул-кулуб» «Қалбларга севимли бўлган китоб» маъносини беради. Уни «Дилларга ошно асар» ёки «Қалбларга якин китоб» деб тархни маъниш ҳам мумкин. Асар нега бундай номланган? «Махбуб ул-кулуб» биринчи наъбатда кимларга мўлжаллаб ёзилган? Маълумки, ушбу асар Навоийнинг умр ниҳоясида яратилган. Бу асарни ёзиша қандай эҳтиёж бор эди? Қалблар деганда Навоий кимларни назарда туғади? Булар ҳақида билиш асарнинг қимматини белгилашда муҳим аҳамиятга эгаиди.

Асарнинг мұқаддисасида шоир чуқур бир ҳўрсениш билан ўз ҳаёт йўлида ураган қичинчиларга назар ташлайди. Мен, дейди Навоий, қулим қалталик пайти кўнглир, ҳар кўйга кирдим, турли синовларига дуч келдим, гоҳ пасткаш лайнлар мени ҳўрладилар, гоҳ разиллар камситдилар. Ҳар кўнчю ҳўйга кирдим, турли эл ва тоифаларга кўшилдим, яхшилариниң ях-

шилиларидан баҳраманд бўлдим, ёмонларнинг фитналаридан қалбим жарҳотлани, пасткашларнинг қиликларидан кўнглим яраланди, олижонаб инсонларни муносабати кўнглима молҳам бўлди.

Тақдир кулиб бўкчанда амир ва ҳоҳим ҳам бўлдим. Үнда адолат билан иш кўрдим, таъзим ва саҳоватни қанда қўлмадим, кўлимдан келганча яхшилик қўлдим. Мен яхши ёмонини фарқига бордим, жуда кўп укубату қўргулар китобини муносабати катта ҳаётли тажриба тўпладим.

Гаҳе топдим фалақдин нотавонлиғи, Гаҳе кўрдум замондин комронлиғи. Басе иссиг, совух кўрдум замонда, Басе аччиғ, чуҷуқ тоттим жаҳонда.

Аммо дейди ҳаэр, ҳаётининг бундай аччик, оғир синовларига ҳали ҳауз дуч келмалаган инсонлар кўп. Улар умр йўлларидаги қокимасликлари, яхши-ёмонини фарқлай олишлари учун ушбу китобни ёздид, уларни хушё торттириши ва оғоҳ этишини вожиб деб билдид.

Китоб ҳар бир инсон егаллаши лозим бўлган гўзал ҳулиқ, юксак маънавият мезонлари ҳақида атрофлича маълумот беради.

Қўрикни турибдик, бу асар ҳали етарили ҳаётли тажрибага ега бўлмаган инсонларга, назаримизда, кўпроқ ёшларга атаб ёзилган. Токи, дейди Навоий, улар жамият ичидаги барча тоифа ва табакалarda уч-

райдиган фазилат ва кусурлардан оғоҳ бўлсинлар, кимга эргашиш ма-саласида адашмасинлар.

Асарнинг композицияни курилиши ўзига хос. Унинг уч кисмга бўлниши бежиз эмас. Навоийнинг максади бўлган панд-насихат ва таъбхалар туркуми учини кисмдаги мулоҳазаларни кептиришдан мақсад нима эди? Навоий панд-насихатдан олдин ўқувчига жамият ҳақида, уни асрар турувчи маънавиятни устунар ҳақида билим ва тушунна берип ўтишини зарур деб билади. Шу боисдан асарни дабдурустдан курум қилишдан бошлашни майқул кўрмайди. Дастрлаб у ӯқувчини миёнан тайёргарликдан утказган.

Биринчи кисмда қишилик жамиятини ташкил барча табакалarda таъбхаларни қирик фаслда батасифил таъриф берилади. Уларнинг фазилатларидаги қамчиликини очиб ташланади. Шу ўқувчига жамият ҳақида яхлит тасаввур ўйғотишга қаратиган. Биринчи кисмда тижорат ахли, мунажжимлар, дехонлар, наవкарлар, шайхлар, дарвишлар, мутрибу муганийлар, ҳофизлар, шоиляр, фахишлилар, тартибида вазирни подшоҳгача ҳар бирининг аслида қандай фазилатларга ега бўлишлари талаб этилиши ва ўша даврда уларнинг табиятларida зоҳир бўлаётган куслар тилга олинади.

Масалан, табиблар Исо пайғамбарга ўхшатилади. Исо чиқан жонни дуо билан инсон танасига қай-

тарган бўлса, табиблар чиқаётган жонга даво билан танани тарк этишга монелик қиласди, дейди. Табиб ўз фанида ниҳоятда моҳир, касбига садоқатли, беморга марҳаматли ва шафкатли бўйиши лозим. Бундайдаб табибининг юзи беморга маҳбуб, яъни ёқимлидир. Қадамлари хасталарга шифо бўлади. Аммо ўз касбини яхши эгаламаган, ёмон феъли, бепарво ва дагал мумоалами бўлса, беморни бир томондан даволаган билан, бошча томондан кўнглини жарҳотлайди. Агар табиб ўқимлидир, имлим бўймаса, у жалолдига шоғирдидир. Жалолдига табиб ўндан ўлдириси.

Жамиятнинг фаол аъзоларига айланни бораётган ёшлар ўз жамиятларининг камолоти учун қандай фазилатларга эга бўлмоқликлари керак? Ушбу қишилик жамиятида эзгулик ва тўлиқ саодатмандлик ҳукм суриси учун жамият аъзолари қандай тамойилларга асосланмоқлари лозим? Буни Навоий асарнинг иккинчи кисмida 10 та боб доирасидаги таҳсинга сазовор феъль-атвор, юқсан ҳуқуқи эришиш тамойилларни очиб беради. Булар тавба, ўзуда таваккул, қаноат, сабр, тавозе ва адаб, зикр, ризо, таважхуҳ ва ишқидир. Мана шу фазилатлар инсон қалбими түғен ва исенёндан саклайди, унга ҳузури ҳаловат баҳш этиди, ҳулини гўзал қиласди, бардошини оширади. Иродасининг баҳувват бўлишига кўмаклашади.

Масалан, зуҳдга бағишиланган тарғибатни ташкил боради. Булар тавба, ўзуда таваккул, қаноат, сабр, тавозе ва адаб, зикр, ризо, таважхуҳ ва ишқидир. Мана шу фазилатлар инсон қалбими түғен ва исенёндан саклайди, унга ҳузури ҳаловат баҳш этиди, ҳулини гўзал қиласди, бардошини оширади. Иродасининг баҳувват бўлишига кўмаклашади.

Бобга назар ташлайлик. Зуҳд бу диний истилоҳда тарқидунёйлилар, узлатга қечиниш демакадир. Навоий эса зуҳдни шундай тушунтиради: Зуҳд — бўлар-бўлмас орзулардан кечмоқ, молу мансаб кетидан кумваслик, номаҳам юздан кўзни асралшиш, ва ёмон сўзлардан тилни тиймоқлик.

Кимки бу мақомни кўлга киритса, унинг кўнглида бир нур пайдо бўлади ва кўнглини ҳамишиш ўтади.

Навоий ҳар бир инсон қалбан зоҳид бўлишини, зуҳд мақомини эгалашини орзу қиласди. Бундайдэдай зуҳд инсоннинг кўнглини ҳаловати, қалб ҳамонийлигидан.

«Махбуб ул-кулуб»нинг учини кисмida Навоий тўғридан-тўри ўқувчига мурожаат этади ва турли танбеҳ, панд-насихатлар воситасида уларга маънавий камолот сирларини ўргатади.

Ҳазрат Навоий нафақат улуг мутафаккир, улуғ шоир, балки ўз ҳалқи, миллати тақдирига бефарқ бўлмаган буюқ мураббий ҳам эди. У ўз умтихи осиди ҳам милят ва ҳалқ дарди билан яшади. «Махбуб ул-кулуб» асариди жамият билан боғлиқ, орзу үмидларини ифодалади. Унда жамият ҳаётини юксалишига мурожаат этади ва турли танбеҳ, панд-насихатлар воситасида уларга маънавий камолот сирларини ўргатади.

Мусавири томонидан Навоийнинг «Ҳайрат ул-аброр», «Фарҳод ва Ширин», «Лайли ва Мажнун», «Сабъи Сайёр», «Садди Искандарий», «Лисон ут-тайр» сингари асарларига ишланган суратлар кўрғазма иштирокчиларида катта таасурот қолдири.

— Алишер Навоий асарлари бир уммонга ўхшайди, — дейди мусавири. — Ҳар сафар унинг ижодига мурожаат этанидани, янги янги қирраларини кафш этади.

Феруззату НАБИЕВА, **Ўзбекистон маданияти ва санъати форуми** жамғармаси, санъатшунослари ва ҳалқ усталирларининг «Jod» ушумаси ҳамкорлигидан ташкил ёшларни мазкур кўргазмада буюқ мутафаккир ҳаётни таъсислашади. Шу ўқувчига яхшини юксалитириш, уни тўғри ўйлга солиши ва шахс маънавиятни тарбиялашади. Ҳозирда шоғирдиди. Шу ўқувчига яхшини юксалитириш, уни тўғри ўйлга солиши ва шахс маънавиятни тарбиялашади.

Шуҳрат СИРОЖИДДИНОВ, филология фанлари доктори, профессор.

Кўргазма

Пойтахтимиздаги Миллий санъат марказида Ўзбекистонда хизмат кўрсатган маданият ходими Темур Саъдуллаевнинг Алишер Навоий таваллудининг 572 йилингига бағишилаб бадий кўргазмаси очилди.

УЛУФ ШОИР ТАВАЛЛУД КУНИГА БАҒИШЛАНАДИ

Альб АБДУЛАЕВ (Ўз) олган сурат

БУГУНГИ АРМИЯГА МУНОСИБ АСКАРЛАР

Аслор ЕКУЕВ (Ўз) олган сурат

Самарқанд вилоят муддоға ишлари бош-қармаси йиғув пунктида муддатли ҳарбий хизматга чақирилувчиларни кузатиш маросими бўлиб ўтди. Унда чақирилувчиларнинг ота-оналари ва яқинлари, давлат ва жамоат ташкилотлари вакиллари иштирок этди.

Тантанали тадбирда сўзга чиқканлар мамлакатимиз. Қуроли Кучларидаги олиб бораётган ислоҳотлар туфайли миллий армияда хизмат килиш шон-шараф ишига айланганлиги, ҳарбий хизматчиликларга яратиб бериладиган имкониятни ҳамда имтиёзлар ҳақида гапиришди.

Юқори савида ташкил этилган шодиёндан сўнг йигитларга совалга топширилди.

— Мен армияда хизматда бўлишади, болаликдан орзу қилилар.

— Илгарилари муддатли ҳарбий хизматга чақириш мажбуранам алмада ошириларди, — дейди Шоҳруҳнинг отаси Умарулло Йосупов. — Мен 1985 йилда шу ер-

зандлик бурчим, — дейди чиқирилувчи Шоҳруҳ Йосупов. — Буғун тантанали кузатиш маросимида мен истикомат қилидиган Пастдарғом тумани Болтали кишловидан махалла Фуқаролар йигини раиси, ота-онам ва кариндошларим келишган. Улар олдида, ҳамшишоқларим олдида ватда бериб айтаманки, ҳалқимиз ишончини оқлаб, ҳарбий хизматни аъло даражада ўтадиган.

— Юрточимиз рахнамолигига мамлакатимиз Қуроли Кучларидаги олиб бораётган тизим, интеллектуал хизматдан салоҳиятли йигитларни жалб этишига қараладиган. Кўрилаётган чора-тадбирларнинг самарасини буғун муддатли ҳарбий хизматга жўнашча шай турган алп-комат йигитлар тимсолида куриш мумкин.

Абдували ХУДОЁРОВ, «Ўзбекистон овози» мухбари.

«Ўзбекистон овози» мухбари.

ТАHIRIR HAY'ATI:

Bosh muharrir: Safar OSTONOV

Abdulla ORIPOV Latif G'ULOMOV Sharbat ABDULLAYEVA

Murodulla ABDULLAYEV Ulug'bek MUSTAFOYEV Tat'yana KISTANOVA

Muslihiddin MUHIDDINOV Ochilboy RAMATOV Saidahmad RAHIMOV

(Bosh muharrir o'rinosari)

Parlement faoliyati — 233-10-13; Partiya hayoti — 233-11-49;

Madaniyat va ma'naviyat — 233-69-45;

Ijtimoiy hayot va iqtisodiyot — 233-44-55;

Jamoatchiлик bilan aloqalar va huquqiy targ'ibot — 233-12-56;

Sport va vatandarsarxilik — 233-44-55;

Reklama va e'lolar — 233-38-55, 233-47-80; Kotibiyat — 233-72-83, 236-55-17.

MANZILIMIZ: 100000, Toshkent, Matbuotchilar ko'chasi, 32-uy.

Gazeta o'zxonasi — 0006-raqam bilan agentligida 2007-yil 11-yanvarda ro'yxatga olingan.

Ko'khona manzili: Buyuk Turon ko'chasi, 41-uy.